

УДК 378.046.4

[https://doi.org/10.33296/2707-0255-14\(27\)-07](https://doi.org/10.33296/2707-0255-14(27)-07)

ГЕРМАНСОН ГАЛИНА

аспірантка Державного закладу вищої освіти «Університет менеджменту освіти» НАПН України,
м. Київ, Україна

<https://orcid.org/0000-0003-0231-1569>

РОЗВИТОК ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛІВ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ МЕТОДАМИ НУШ

Анотація. У статті висвітлено методичні засади управління розвитком цифрової компетентності вчителів закладів загальної середньої освіти методами Нової української школи. Проаналізовано показники, критерії та методи розвитку цифрової компетентності педагогів. Встановлено, що сьогодні цифрова компетентність є основою професійної педагогічної діяльності педагогів НУШ. Цифрову компетентність необхідно інтегрувати в свою професійну практику всім педагогам НУШ, щоб сприяти розвитку в учнів всебічно розвинутої особистості XXI століття.

Аналізуючи різноманітні джерела інформації, нами зроблений висновок, що цифрова компетентність НУШ – це здатність ефективно управляти освітнім процесом, навчанням та вихованням учнів за допомогою комп'ютерних та інших цифрових технологій.

Здійснюючи наукові пошуки щодо проблеми розвитку цифрової компетентності педагогів НУШ нами виокремлено п'ять сфер цифрової компетентності, якими повинні володіти усі педагоги Нової української школи. Кожен критерій інтегрує навчальний процес в цифровий простір, таким чином розвиваючи основні цифрові навички і компетенції як педагогів, так і учнів.

Досліджуючи методи розвитку цифрової компетентності в Європі, нами була детально досліджена Європейська рамка цифрової компетентності для

© Українська інженерно-педагогічна академія

© ГО «Школа адаптивного управління соціально-педагогічними системами»

© Германсон Г.

освітян (DigCompEdu), яка описує те, як цифрові технології можна використовувати для освіти та навчання [3]. Свої рекомендації вона подає в документі, який описує 22 компетентності, що згруповані в шести сферах цифрової компетентності вчителів.

Досліджені цифрові компетентності в навчальному процесі дозволять педагогу НУШ розвинути в учнів цифрові навички і вміння, які допоможуть в майбутньому пристосуватися до життя, адже ХХІ століття є цифровим, і учні повинні володіти різноманітними цифровими компетенціями.

У зв'язку з цим, ґрунтуючись на аналізі розглянутих компонентів цифрової компетентності, в рамках даного дослідження, нами зроблений наступний висновок. Готовність до оволодіння й застосування цифрових технологій є передумовою формування цифрової компетентності в закладах освіти. Така готовність потребує спеціально організованої мотиваційної та просвітницької діяльності серед керівників, педагогів, покращення матеріально-технічної бази закладів загальної середньої освіти, організації відповідної підготовки з використання цифрових технологій.

Ключові слова: цифрова компетентність, ІКТ, НУШ, цифрова грамотність, електронна компетентність, цифрові ресурси, професійне залучення.

Вступ. Постановка проблеми. У Новій українській школі однією з фундаментальних компетенцій є цифрова компетентність, яка передбачає безпечне та критичне використання технологій інформаційного суспільства для навчання та виховання підростаючого покоління.

Цифрову компетентність потрібно розвивати не лише для навчання, а й для життя в цілому. Численні дослідження показали, що 44% європейців ще не розвинули базові цифрові здібності, тоді як 79% користуються Інтернетом регулярно, принаймні раз на тиждень [1]. Водночас усі прогнози вказують на те,

що більшість робочих місць у майбутньому потребуватимуть цифрових здібностей [5].

Компетентне використання цифрових технологій, знання цифрових медіа та вміння використовувати ці знання є незамінними в усіх сферах життя. Це стосується як відповідальної участі в житті суспільства, так і вимог цифрового ринку праці, оскільки суспільство постійно розвивається завдяки впливу цифрових інформаційних і комунікаційних технологій.

Четверта промислова революція привела до впровадження мережевих систем, таких як Інтернет, речей широкого та щоденного використання, датчиків і систем технічної допомоги, автоматизації високого рівня та використання, кіберфізичних систем, а також штучний інтелект, великі дані та машинне навчання. Отже, майбутнім працівникам – сучасним студентам – потрібні інші кращі нові та цифрові компетенції, ніж їхнім попереднім поколінням.

Цифрова трансформація також гарантує, що нові технології, такі як віртуальна та доповнена реальність, штучний інтелект, хмарні обчислення та 3D-друк, з'являються як нові навчальні підходи та можливості в освітньому процесі та змінюють спосіб навчання. Таким чином, цифровізація відкриває нові ідеї та підходи до проектування процесів викладання та навчання.

Цифрова компетентність стосується впевненого та критичного використання повного спектру цифрових технологій для інформації, комунікації та базового вирішення проблем у всіх аспектах життя, в тому числі і в освітній галузі.

Важливо також враховувати, що, як наскрізна компетенція, цифрова компетенція також допомагає опанувати інші ключові компетенції НУШ, такі як: спілкування іноземними мовами; математична компетентність; основні компетентності у природничих науках і технологіях; вміння вчитися впродовж життя; ініціативність і підприємливість; соціальна та громадянська

компетентності; обізнаність та самовираження у сфері культури; екологічна грамотність і здорове життя.

Спільними для всіх компетентностей є вміння, які формуються за допомогою наскрізної цифрової компетенції: критичне мислення; здатність логічно обґрунтовувати позицію; виявляти ініціативу; вміння конструктивно керувати емоціями; застосовувати емоційний інтелект; творити; вміння вирішувати проблеми, оцінювати ризики та приймати рішення; здатність співпрацювати в команді.

Актуальною та важливою вимогою сьогодення, яка обумовлена необхідністю вільного доступу до навчального контенту, є інформаційне середовище закладу освіти та використання науково-педагогічними працівниками різноманітних месенджерів, мобільних освітніх технологій. Зазначена інформація закріплена і законодавчими документами. Так, у Законі України «Про освіту», у Статті 3 «Право на освіту», зазначається, що кожен має право на доступ до публічних освітніх, наукових та інформаційних ресурсів, зокрема в мережі Інтернет, електронних підручників та інших мультимедійних навчальних ресурсів у порядку, визначеному законодавством. [7]

Таким чином, здатність використовувати цифрові технології для життя, спілкуванні та навчання протягом усього життя розглядається як наскрізна тема для розробки будь-якої освітньої програми і є базовою в НУШ.

Дослідження компетентностей Нової української школи все більше привертають увагу саме до цифрової компетентності вчителів НУШ. Неможливо уявити ефективну роботу сучасного вчителя НУШ без цифрових компетентностей. В умовах періодичних карантинів та військового стану в нашій країні саме цифрові технології дають змогу не зупиняти навчання, а безпечно продовжувати його в змішаному чи дистанційному форматі. Тому цифрова грамотність вчителя НУШ є пріоритетною.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз науково-педагогічної літератури показує, що дослідження шляхів формування цифрової компетенції методами НУШ ведуться в різних напрямках. Більшість наукових публікацій присвячено виділенню та обґрунтуванню структурних компонентів, змісту, засобів формування поняття цифрова компетентність (Андрос М. Є., Буров О. Ю., Іванюк І. В., Карташова Л. А., Пліш І. В., Бойченко О. А., Карташов А. М.).

На думку багатьох українських і зарубіжних дослідників В. Ю. Бикова, Н. І. Гендиної, С. О. Зайцевої, Н. В. Морзе, Ф. Ю. Уварова, Р. Райса, М. Мак-Креді, Ш. Чанга та інших питання цифрової компетентності як ключової в Новій українській школі стало предметом дискусій.

Мета та завдання статті полягає у розкритті сутності поняття цифрової компетентності педагогів НУШ та висвітлення шляхів розвитку цифрових технологій вчителів в оновленій освітній системі Нової української школи.

Виклад основного матеріалу. Досі існує різноманіття думок, як саме має називатися ключова компетентність, пов'язана з галуззю інформаційно-комунікаційних технологій. У наукових працях трапляються такі поняття, як цифрова грамотність, електронна компетентність (е-компетентність) та інші. Завдяки різноманітним підходам до визначення поняття цифрової компетентності, узагальнюючи дискусійні питання, слід зазначити, що це поняття перебуває у стані розвитку.

Різні організації та установи визначили різні показники або стандарти, які описують цифрову компетентність учителя НУШ [1]. Вони класифікують компетенції, які вчителі повинні розвивати, з різними вимірами та дескрипторами.

Європейська рамка цифрової компетентності для вчителів DigCompEdu – це цифрова модель компетенції з 6 диференційованими сферами компетенції (рис. 1). Кожна сфера має серію компетенцій, якими вчителі повинні володіти,

щоб просувати ефективні, інклюзивні та інноваційні стратегії навчання за допомогою цифрових інструментів» [1].

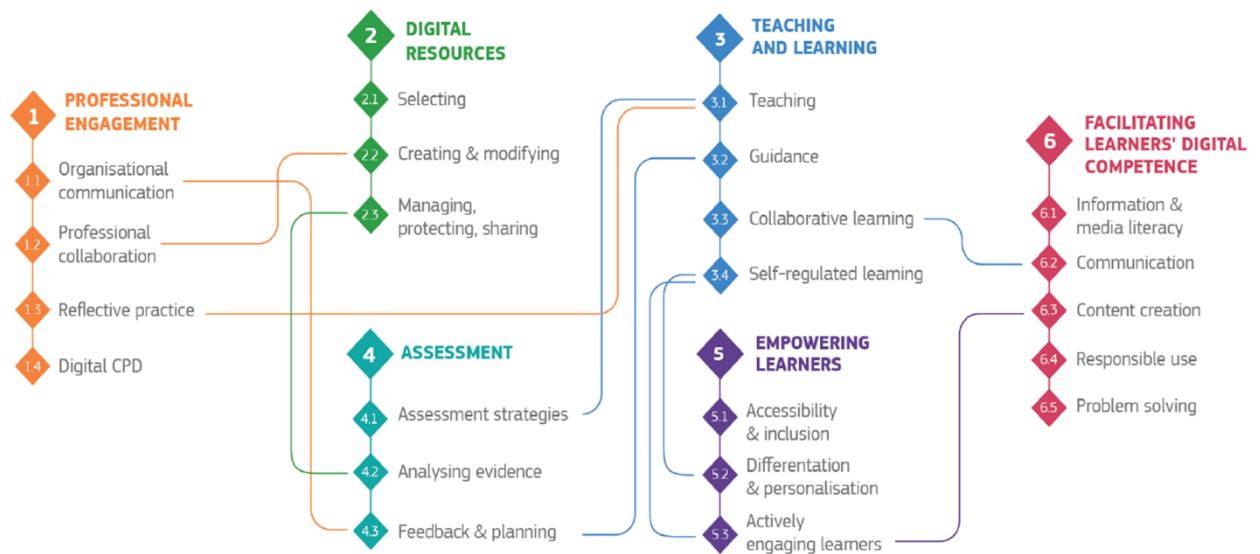

Рис. 1. Сфери компетенції та компетенції Європейської рамки цифрової компетентності для вчителів DigCompEdu

Поняття «компетентність» в межах НУШ сучасні науковці визначають як динамічну комбінацію знань, вмінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних якостей, що визначає здатність педагога успішно здійснювати навчальну та виховну діяльність [6].

Цифрова компетентність вчителя НУШ – це набір знань, навичок і понять, які повинні набуватися педагогами, для забезпечення критичного та творчого використання цифрових технологій з метою досягнення цілей, пов'язаних з навчанням та відпочинком здобувачів освіти [4].

Для того, щоб навчання та викладання було ефективним, усі вчителі повинні ознайомитися з такими сферами цифрової компетентності НУШ:

1. *Інформація* (ідентифікувати, знаходити, отримувати, зберігати, упорядковувати та аналізувати цифрову інформацію).
2. *Комунікація* (спілкуватися за допомогою онлайн-засобів, беручи до уваги конфіденційність, кібербезпеку та мережевий етикет).

3. *Безпека в Інтернеті* (належним чином керувати особистим захистом, захистом даних, захистом цифрової ідентифікації).

4. *Вирішення проблем* (визначення цифрових потреб і ресурсів, концептуальних проблем за допомогою цифрових засобів, творче використання технологій, вирішення технічних проблем).

5. *Створення вмісту* (створення та редагування нового вмісту, інтеграція та переробка попередніх знань і вмісту, застосування прав інтелектуальної власності та ліцензій).

У 2021 році Кабінет Міністрів України схвалив Концепцію розвитку цифрових компетентностей до 2025 року [2], підкреслює особливу важливість даної теми.

Європейська рамка цифрової компетентності для освітян (DigCompEdu) описує те, як цифрові технології можна використовувати для освіти та навчання [3]. Свої рекомендації вона подає в документі, який описує 22 компетентності, що згруповані в шести сферах цифрової компетентності вчителів:

1. *Професійне залучення* характеризується використанням цифрових технологій для спілкування, співпраці та професійного розвитку.

2. *Цифрові ресурси* – пошук, створення, обмін цифровими ресурсами.

3. *Викладання й навчання* – управління та організація навчальним процесом за допомогою цифрових технологій.

4. *Оцінювання* – використання цифрових технологій та стратегій для оцінювання учнів.

5. *Розширення можливостей учнів* – використання цифрових технологій для підвищення інклюзивності та активного залучення учнів до навчання.

6. *Сприяння цифровій компетентності учнів* – надання учням можливості використання цифрових технологій для спілкування, створення контенту, розвитку та розв'язання проблем.

Аналізуючи різні джерела інформації, нам стало відомо, що майже всі розвинені європейські країни мають певну національну стратегію, пов'язану з цифровою компетентністю. Так, у країнах Європейського союзу цифрова компетентність розвивається за допомогою міжпредметних підходів, інтеграції ІКТ в окремі предмети або викладання цифрової компетентності, як окремого предмету.

Найбільша вчительська мережа в Європі e-Twinning створила чудове цифрове середовище для вчителів, щоб співпрацювати з колегами, учнями дізнаватися про нові способи використання ІКТ для навчання та виховання учнів. Дослідження e-Twinning показало, що третина опитуваних вчителів вважають, що саме цифровізація має великий вплив на застосування їхніх технологічних навичок а навчальному процесі, ще третина педагогів повідомили про збільшення їх цифрових методів викладання та навчання в своїй практиці, наприклад, участь в онлайн-курсах, спільне створення матеріалів з учнями або використання соціальних мереж в навчальних цілях.

У рамках оновленої освітньої програми НУШ вчителі повинні володіти цифровою компетентністю, щоб ефективніше використовувати цифрові технології в освітньому процесі та покращувати цифрові навички учнів. Цифрова компетентність вчителів впливає на їх здатність ефективно та результативно використовувати свої цифрові навички у професійному житті. Володіння цифровими навичками має важливе значення для вчителів з точки зору обізнаності про розвиток цифрових технологій та інтеграції цих технологій у навчання, зокрема у навчальні предмети.

Відсутність у вчителів цифрових компетенцій може негативно вплинути на багато аспектів навчання та виховання, починаючи від академічної добросовісності учнів і педагогів до загальних результатів системи освіти.

Досліджені джерела показали, що недоліки в системі освіти зумовлені саме низьким рівнем цифрової компетентності вчителів. Високі цифрові

компетентності педагогів не лише сприятимуть цифровому навчанню учнів і підвищать їхню мотивацію до навчання, а й покращать якість їхнього навчання та сприятимуть швидшому та якіснішому навчанню.

Оскільки цифрові технології розвиваються та інтегруються в освітній процес, вчителі повинні розвивати свої цифрові навички. Існує багато джерел, які містять вказівки для вчителів, щодо розвитку їхньої цифрової компетентності. Зокрема, концепція НУШ говорить, що вчителі повинні володіти цифровими навичками та постійно вдосконалюватись у сфері інформаційної грамотності, спілкування та співпраці за допомогою цифрових технологій, створення цифрового контенту, безпеки, вирішення проблем, дотримання академічної доброчесності.

Також вважається, що розробка точних і надійних інструментів вимірювання рівня цифрових компетенцій вчителів, які можуть визначати рівень цифровізації вчителя та усунути недоліки шляхом виявлення цифрових пробілів, відіграватиме значну роль у розвитку цифрової освіти в державі.

Досліджуючи різноманітні моделі розвитку цифрових компетентностей педагогів, нас зацікавили дві моделі, які часто використовувалися різноманітними школами для розвитку цифрових компетентностей педагогів. Цими моделями були модель TRACK та модель SAMR.

Необхідність впровадження цифрових технологій в освітній процес з метою формування цифрової культури майбутніх учителів, як складової цифрової компетентності, пояснює модель SAMR.

Модель SAMR (з англ. Substitution, Augmentation, Modification, Redefinition – підміна, покращення, модифікація, переосмислення) – це описова структура, яка ієрархічно відображає різні види використання цифрових технологій в освіті.

Технологію SAMR складається з наступних етапів (рис.2):

- *Підміна* (цифрові засоби та технології замінюють традиційні засоби навчання).
- *Покращення* (використовуються широкі функціональні можливості засобів комп'ютерної візуалізації).
- *Модифікація* (використання цифрових освітніх технологій дозволяє перепроєктувати хід освітнього процесу, змінивши тип заняття, методи та форми навчання).
- *Переосмислення* (використання комп'ютерних технологій дозволяє створити умови для розв'язування таких завдань, які раніше неможливо було розв'язати у рамках традиційних підходів).

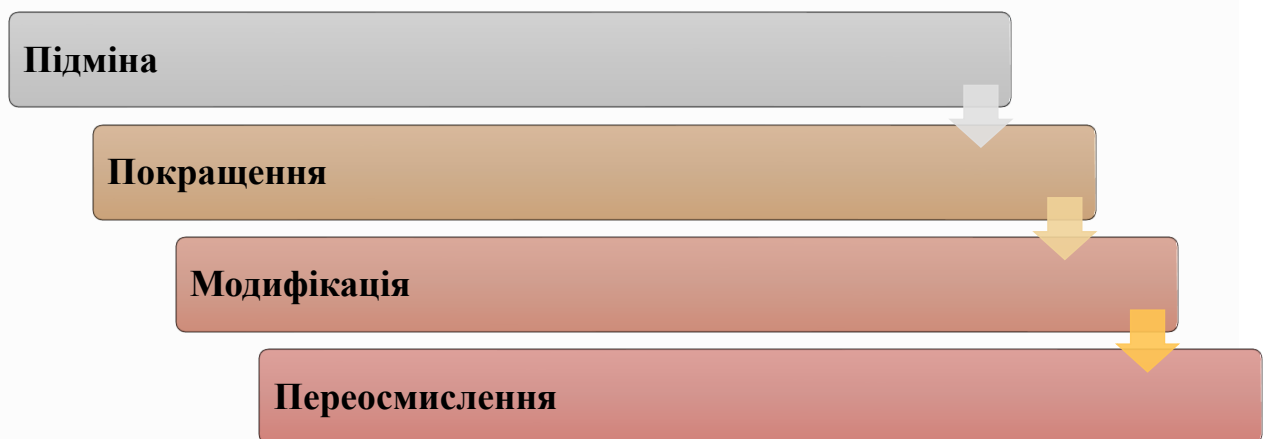

Рис.2. Технологія SAMR

Впровадження цифрових технологій педагогами в освітній та виховний процес в рамках розвитку цифрової компетентності на перших двох етапах дозволяє полегшити освітній процес, але при цьому він суттєво не змінюється. Підвищити якість навчання учнів можливо шляхом впровадження цифрових технологій на третьому та четвертому етапах технології SAMR. У результаті впровадження цифрових технологій SAMR формуються компоненти інформаційно-цифрової культури вчителів, учнів, розуміння сутності ролі цифрових технологій в освітньому процесі, формуються навички сприймання, аналізу, інтерпретації, порівняння, співставлення, інтегрування, оцінки, створення та застосування навчального матеріалу.

Більш широкою та інклюзивною структурою, яка певною мірою допомагає усунути недоліки SAMR, є знання технологічної педагогічної моделі ТРАСК.

Модель ТРАСК (з англ. Technological Pedagogical Content knowledge - технологічно-педагогічний зміст знань) описує ефективне використання технологій для викладання конкретного змісту чи предмету. Така технологія потребує розуміння та дослідження взаємозв'язків між трьома компонентами: технології, педагогіка, зміст (рис. 3).

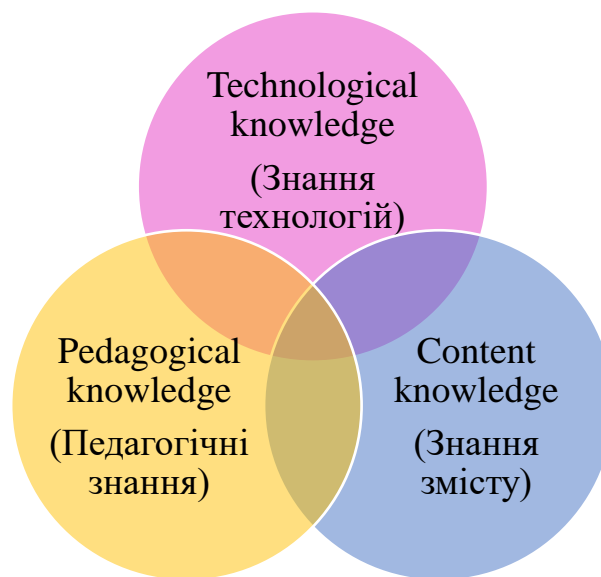

Рис. 3. Модель ТРАСК

Знання змісту (синє коло) - це знання, які включають концепції, теорії, ідеї, організаційну структуру, докази та практики, що склалися, і підходи до розробки таких знань. Іншими словами, це стосується розуміння предмету, який викладає вчитель в школі.

Педагогічні знання (жовте коло) описує педагогіку, необхідну для розвитку правильних стратегій та ефективного управління учнями та класом. Це глибокі знання про процеси, практику або методи виховання та навчання. Вони включають загальні освітні цілі та цінності. Це загальна форма знань, яка відноситься також до розуміння того, як учні навчаються, навички управління, планування уроку та оцінювання учнів.

Знання технологій (рожеве коло) – знання про методи роботи з технікою, інструментами, інформаційними та цифровими технологіями. Сюди відноситься широке розуміння сутності цифрових технологій для того, щоб застосовувати їх продуктивно в навчання і в повсякденному житті, будучи в змозі розпізнати, коли інформаційні технології можуть допомогти або перешкодити досягненню навчальної мети. Крім того, це знання допомагає швидко адаптуватися до змін в галузі цифрових технологій.

Технологічні педагогічні знання моделі ТРАСК відносяться до знань та розуміння взаємозв'язку між основними компонентами моделі при використанні технологій для викладання та навчання. Ця модель включає розуміння всієї складності відносин між учнями, вчителями, змістом, методами і технологіями.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Підготовка вчителів у всіх сферах педагогічної діяльності має включати передову цифрову компетентність для навчання, виховання учнів, розвитку всебічно розвинутої особистості, а не зосереджуватися лише на навичках використання ІКТ вчителів. Підготовка вчителів в напрямку розвитку цифрових компетентностей повинна здійснюватись як на етапі навчання вчителів у ВУЗах, тобто початкової підготовки вчителів, так і складовою частиною регулярного підвищення кваліфікації. Навчання має розглядати аспекти використання ІКТ як інструменту навчання в рамках предметного викладання, так і як інструменту, який використовують учні для виконання домашнього завдання та дій, пов'язаних з навчанням, за межами школи.

Останнім часом цифрова компетентність стала ключовою концепцією в дебатах про те, які навички та розуміння потрібні учням у суспільстві знань. Широке значення цифрової компетентності пропонує необхідну основу (тобто знання, навички та ставлення) для роботи, життя та навчання в суспільстві знань.

У результаті аналізу наукових досліджень можна зауважити, що не існує єдиного підходу до визначення компетентності педагогів щодо використання цифрових технологій у професійній діяльності. Водночас, визначення цифрової компетентності сучасних педагогів, що сформульовані зарубіжними й українськими науковцями, є типологічно спорідненими, відрізняючись при цьому компонентною структурою.

Задля того, щоб цифрові технології дійсно були корисними у педагогічній діяльності, вчителю НУШ необхідно виконувати певні умови, а саме:

- ✓ бути професійно підготовленим до використання цифрових технологій;
- ✓ враховувати вплив комп'ютера та інших гаджетів на здоров'я дітей;
- ✓ мати наявності якісне технічне й програмне забезпечення;
- ✓ розуміти проблеми закладів освіти в галузі цифрових технологій.

Готовність до оволодіння й застосування цифрових технологій є психологічною передумовою формування цифрової компетентності і потребує спеціально організованої мотиваційної та просвітницької діяльності серед керівників освітніх установ, педагогів, покращення матеріально-технічної бази закладів загальної середньої освіти, організації відповідної підготовки з використання цифрових технологій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. <https://naerjournal.ua.es/article/view/v9n2-9>
2. https://thedigital.gov.ua/storage/uploads/files/news_post/2021/3/kabmin-skhvaliv-kontseptsiyu-rozvitku-tsifrovikh-kompetentnostey-do-2025-roku/dodatok-2.pdf
3. https://joint-research-centre.ec.europa.eu/digcompedu_en
4. <https://uied.org.ua/nova-ukrayinska-shkola-klyuchovi-kompetentnosti/>
5. Сидоренко В. В. Концептуальні засади НУШ: ключові компетентності, ціннісні орієнтири, освітні результати. - №5. – травень.
6. Дмитренко К. А. Звичайні форми роботи — новий підхід: розвиваємо ключові компетентності : метод. Посіб. / К. А. Дмитренко, М. В. Коновалова, О. П. Семиволос, С. В. Бекетова. — х. : ВГ «Основа», 2018.

7. Рябова З.В., Єльнікова Г.В. Професійне зростання педагогів в умовах цифрової освіти. ISSN: 2076-8184. Інформаційні технології і засоби навчання, 2020, Том 80, №6.

References

1. <https://naerjournal.ua.es/article/view/v9n2-9>
2. https://thedigital.gov.ua/storage/uploads/files/news_post/2021/3/kabmin-skhvaliv-kontseptsiyu-rozvitku-tsifrovikh-kompetentnostey-do-2025-roku/dodatok-2.pdf
3. https://joint-research-centre.ec.europa.eu/digcompedu_en
4. <https://uied.org.ua/nova-ukrayinska-shkola-klyuchovi-kompetentnosti/>
5. Sydorenko V. V. Kontseptualni zasady NUS: kliuchovi kompetentnosti, tsinnisni oriientyry, osvithni rezultaty. - №5. – traven.
6. Dmytrenko K. A. Zvychaini formy roboty — novyi pidkhid: rozvyvaiemo kliuchovi kompetentnosti : metod. Posib. / K. A. Dmytrenko, M. V. Konovalova, O. P. Semyvolos, S. V. Beketova. — kh. : VH «Osнова», 2018.
7. Riabova Z.V., Yelnykova H.V. Profesiine zrostannia pedahohiv v umovakh tsyfrovoi osvity. ISSN: 2076-8184. Informatsiini tekhnolohii i zasoby navchannia, 2020, Tom 80, №6.

HALYNA HERMANSON

Postgraduate Student of the State
Higher Education Institution
"University of Education Management
Kyiv, Ukraine

DEVELOPMENT OF THE DIGITAL COMPETENCE OF TEACHERS OF GENERAL SECONDARY EDUCATION INSTITUTIONS USING THE METHODS OF THE NUS

Abstract. The Article Highlights the Methodological Principles of Managing the Development of Digital Competence of Teachers of General Secondary Education Institutions Using the Methods of the New Ukrainian School. The Indicators, Criteria and Methods of Developing the Digital Competence of Teachers are Analyzed. It has been Established that Today Digital Competence is the Basis of the Professional Pedagogical Activity of Teachers of the National Academy of Sciences. It is Necessary to Integrate Digital Competence into their Professional Practice for all Teachers of the NUS to Promote the Development of Comprehensively Developed Personalities of the 21st Century in Students.

Analyzing Various Sources of Information, We Came to the Conclusion that the Digital Competence of NUS is the Ability to Effectively Manage the Educational

---

© Українська інженерно-педагогічна академія

© ГО «Школа адаптивного управління соціально-педагогічними системами»

© Германсон Г.

Process, Training and Upbringing of Students with the Help of Computer and other Digital Technologies.

Carrying out Scientific Research on the Problem of the Development of Digital Competence of NUS Teachers, we Identified five Areas of Digital Competence that all Teachers of the New Ukrainian School Should Possess. Each Criterion Integrates the Educational Process in the Digital Space, thus Developing the Basic Digital Skills and Competencies of Both Teachers and Students.

In Researching Methods for Developing Digital Competence in Europe, we have Explored in detail the European Framework for Digital Competence for Educators (DigCompEdu), which Describes how Digital Technologies can be used for Education and Training [3]. She presents her Recommendations in a Document that Describes 22 Competencies Grouped into six Areas of Digital Competence for Teachers.

Researched Digital Competences in the Educational Process will allow the NUS Teacher to Develop Digital Skills and Abilities in Students, which will help Them adapt to Life in the Future, Because the 21st Century is Digital, and Students must Possess a Variety of Digital Competences.

In this Regard, based on the Analysis of the Considered Components of Digital Competence, within the Framework of this Study, we made the Following Conclusion. Readiness to Master and use Digital Technologies is a Psychological Prerequisite for the Formation of digital Competence and requires Specially Organized Motivational and Educational Activities among Teachers, Improvement of the Material and Technical Base of General Secondary Education Institutions, Organization of Appropriate Training in the use of Digital Technologies.

Keywords: Digital Competence, ICT, NUS, Digital Literacy, Electronic Competence, Digital Resources, Professional Involvement.